तत्रेत्यादि। तेषु मध्ये जाम्बवान् ईषत्प्राणीत् उच्छ्वसिति स्म १५ सर्गः
अनप्लुप्राणने प्राग्वन्नोणइत्यादिना पाक्षिकं णत्वं लोचने अमी भ०
मिलत् मीलयामास मीलृनिमेषे ण्यन्तादङ् भ्राजभ्रासेति पाक्षि
कउङोह्रस्वः उदमीलीच्चेति पाठे सिः ईमिमौ उदमीलच्चेति
पाठोऽशुद्धएव ङविषयाभावात् न च शप् व्यधिकारात् न च
पञ्चरःशिच्चेति व्यारत्वेऽपि क्वचिदपवादविषयेऽप्युत्सर्गोऽभि
निविशतइति शप् वक्तुं शक्यः कुत्रचित् केनचिदनुक्तत्वात् पूषा
दिपाठः स्वीकर्त्तव्यइत्यन्ये पौलस्त्यं विभीषणञ्च गदितवान्
गदभाषे हसादेः सेमइमि पक्षेत्रिः किमगदीदित्याह मारुता
त्मजोहनूमान् जीवितवान् कच्चित् कामप्रवेदने जीवऋप्राणे आशं
सायां टी अभिधानात् माटीवेत्यत्र योगविभागाद्वा॥ १०२॥

तस्य क्षेमे महाराज नामृष्महह्यखिलावयं। पौल
स्त्योऽशिश्रवत्तञ्च जीवन्तं पवनात्मजं॥ १०३॥

तस्येत्यादि। तस्य हनूमतः क्षेमे जीवितत्वे सति हे महा ज०म०
राज अखिलाः सर्व्वएव वयं नामृष्महि न मृताइति आशंसायां
भूतवच्चेति लुङ् एवमुक्तः पौलस्त्योजीवन्तं पवनात्मजं तमशिश्र
वत् श्रावितवान् शृणोतेर्ण्यन्ताच्चङि सन्वद्भावे अभ्यासेवर्णस्य
स्रवतिशृणोतीत्यादिना इत्वपक्षे रूपं॥ १०३॥